

kendtgørelser adskiller sig kun fra hinanden med hensyn til de perioder (år), i hvilke laksefiskeriet er forbudt.

Spørgsmål 16:

Er udstedelsen af nævnte bekendtgørelse af 14. juni 1972 efterfulgt af ændrede direktiver til fiskeriinspektionen — i bekræftende fald hvilke?

Besvarelse:

Bekendtgørelsen af 14. juni 1972 har efter det for fiskeriministeriet oplyste ikke medført ændret direktiv fra forsvarsministeriet til fiskeriinspektionen ved Grønland, bortset fra at nævnte bekendtgørelse er optaget som bilag til instruksen i stedet for den tidligere bekendtgørelse af 29. juni 1971.

Spørgsmål 17:

Hvorledes bedømmer ministeren mulighederne for at sikre fiskeriet ved Grønland, Færøerne og det sydlige Danmark, såfremt det i fremtiden ikke skal være det videnskabelige grundlag, der skal være det primære grundlag for fastsættelse af begrænsninger eller totalforbud?

Besvarelse:

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget blev der under det i ICNAF-kommisionen i sommer afholdte møde af den danske delegationsleder præciseret, at dansk tilslutning til det tidligere vedtagne totalforbud mod fiskeri på det åbne hav ikke kunne anerkendes som fortilfælde for andre fiskearter og for andre farvandsområder, ligesom der blev givet en nærmere begrundelse, hvorfor man fra dansk side i dette tilfælde mente at kunne gå med til at fravige den hidtil fra dansk side opretholdt modstand mod den tidligere vedtagelse.

Jeg mener derfor, at der fortsat er mulighed for fra dansk side i andre situationer at fastholde, at det videnskabelige grundlag skal være det primære ved fastsættelse af begrænsninger i fiskeriet eller indførsel af et totalforbud.

Spørgsmål 18:

Under forhandlingerne med EF opnåede den norske regering visse fordele for det norske fiskerierhverv inden for sin egen 12 sømile grænse.

Ville tilsvarende regler ikke have givet de syddanske fiskere mulighed for fortsat fiskeri ved Grønland indtil 1982?

Besvarelse:

De under forhandling med EF opnåede regler for syddansk fiskeri svarer stort set til, hvad der under forhandlingerne er opnået for det norske fiskerierhverv inden for 12 sømile grænsen.

Med hensyn til de syddanske fiskeres rettigheder ved Grønland har det været nødvendigt at gå ind på en særlig ordning for at opnå bortfald af de traditionelle rettigheder, som forskellige medlemslande havde til fiskeri ved Grønland, jfr. mit brev af 28. november 1972.

Til udvalgets orientering om EF-forhandlingerne vedrørende Grønland vedlægges en tidligere i fiskeriministeriet udarbejdet notits.

Spørgsmål 19:

Mener ministeren, at Danmark fortsat har interesse i at være medlem af ICNAF, eftersom ministeren i besvarelsen af spørgsmål 14 anfører, at en ny fortolkning af artikel VIII, § 1, afviger væsentligt fra de forudsætninger, der lå bag, da Danmark i 1949 tiltrådte konventionen?

Besvarelse:

Først og fremmest består der en almindelig dansk interesse i at deltage i internationalt samarbejde med henblik på at opnå aftaler gældende for alle i fiskeriet deltagende lande for derved at undgå eller i hvert fald afbøde den truende overfiskningsfare, der i tiltagende grad gør sig gældende for en række fiskearter. Herudover er der specielt for det grønlandske fiskeri en overordentlig stor interesse i, at Danmark fortsat er medlem af ICNAF, idet en række af de store fiskerinationer driver fiskeri i det område, hvor grønlandske fiskere driver deres fiskeri. Jeg er derfor af den opfattelse, at Danmark fortsat må være interesseret i medlemskab.

Spørgsmål 20:

Giver den vesttyske delegeredes udtalelser på ICNAF-mødet i maj-juni 1972 ministeren anledning til at overveje at tage lovforslaget om forbud mod laksefiskeri i det nordvestlige Atlanterhav tilbage, eftersom